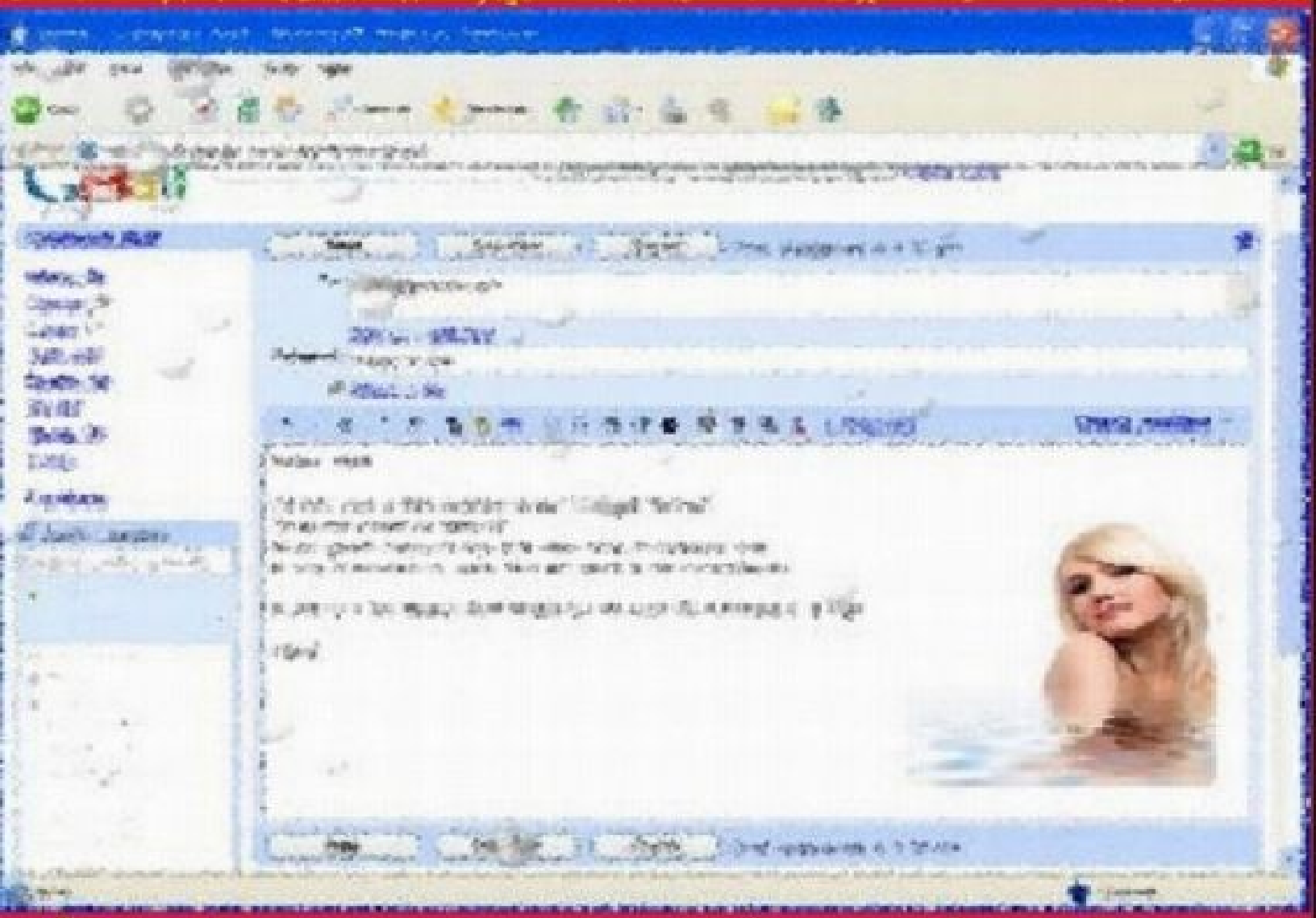

Amanta din inbox

poveste scurta

de Adria Martin

Amanta din inbox

by Adria Martin
Smashwords Edition

Copyright 2013 Adria Martin

(Poveste scurta/short story)

Nu-si citise de trei zile mesajele. Acasa nu avea calculator. Tot weekend-ul nu visase decat clipa cand va ajunge luni, la serviciu. In compartiment era un amestec de mirosuri, proaspete, fine, rafinate, de parfum . Privea in jur si se gandea la el. Daca ar sti cineva ce bucurie o astepta pe ea la serviciu!? Un mesaj de la el…si gandind la asta trupul i se infiora de placere. E frumoasa viata! Cati din cei de-aici n-au pus mana in viata lor pe calculator?! A incercat sa-i spuna Mariei despre idila ei, dar nici ea n-avea cum sa inteleaga. Abia stia ea ce-ai aia Internet. Si,de fapt, ce era de inteles?! Ca s-a indragostit ca o gaina de niste mesaje? Oricum, era o bucurie, trecusera atatia ani de cand sufletul ei zacea intr-o stare de amorteala totala. Acum se simtea vie iar, ce mai conta restul? Restul? Care rest? De fapt nu era nici un rest, viata ei, in rest, era atat de plata !

Venise prima la serviciu, tocmai pentru a-si citi mesajele in liniste, arunca geanta pe birou si asa, cu pardesiul pe ea se repezi la butonul calculatorului….yesssss, ii trimisese trei mesaje! Citi pe nerasuflate randurile lui, cuvinte dulci, insinuari printre aberatii intelectuale pe care nimeni altcineva decat ei nu le-ar fi inteles. Adica totul parea o discutie pe o anume tema, doar ei citeau printre randuri, era un cifru, un cod secret al lor, niste puncte, o virgula, un suras strengaresc si electoronic….o era un joc, era idila, nici nu mai stia…dar era sublim, restul mai conteaza?! Se gandise si el la ea, o vizitase in gand, era evident, trei zile, trei mesaje.

Primul era de vineri, dupa ce plecase ea de la serviciu. Citind ultimele randuri, simti un fior viu in piept…deci si el…o, cum il iubea!

Animatie, colegi, primele cafele. Isi printase mail-urile lui si cand prindea un moment liber le citea, le recitea, inercand sa descopere mai mult, dincolo de matricea alfabetului. Ciudat, alfabetul are doar 31 de litere si poate schimba vieti, destine…Pe al ei sigur il schimbase. Da, il iubea cu toata fiinta ei, ii iubea cugetul si spiritul, pe care le simtea vibrand dincolo de cuvinte. Orice pauza, orice combinatie de cuvinte starneau in ea torente de simtiri. Nu intelegea prea bine ce-i cu ea, dar ce simtea, era totusi de netagaduit. N-ar fi vrut sa rupa vraja cu ganduri prea lungi, prefera sa simta, sa adulmece fericirea cu toata fiinta ei.

Ii scrise si ea trei mail-uri, pline de pauze, puncte de suspensie, semne de intrebare, exclamatie…si zambete electronice. Normal, era suficient sa scrie un mesaj, ca raspuns la celelalte trei, insa n-ar fi scapat ea prilejul sa ii mai scrie cateva cuvinte, chiar daca fara prea mult continut, frazele erau calde si dulci, de ce sa-i rapeasca lui aceasta bucurie?! Era un fel de “Bolero” relatia lor, crestea, crestea…cu fiecare zi….Ar fi vrut sa-i spuna ca vrea sa-l vada, sa-l simta sa-l pipaie, sa se convinga ca e real, dar nu, trebuia sa vina de la el propunerea de a se vedea. Isi povestisera viata, depanasera amintiri, isi stiau mancarurile preferate, culorile, muzica perferata, orele la care intra si la care ies de la serviciu, numele prietenilor, parintlor..tot….Schimbasera poze, cand l-a vazut prima data incerca sa se convinga pe sine ca il place inca…si-l imagina un pic altfel, mai… dar ce conta, cand ea ii cunostea deja sufletul si toata viata!? Era frumos, atat de frumos de dinauntru!

La plecare verifica iar mesajele, ii scrisese. Parea ca se joaca, se juca desigur cu cuvintele, dar le manuia perfect! Totul era armonie, armonie cu ceea ce simtea ea, totul era menit sa vibreze in ea, in cele mai intime resorturi ale fiintei ei. Ii trimisese o poezie si un trandafir rosu, care se deschidea pe ecranul monitorului si din mijlocul lui, cand era complet inflorit, ieseau mici stelute si inimioare cu apripi. Il salvase si il pusese ca screen saver. Vladimir, ce nume frumos! Simtea nevoia sa-si umple toata viata de el, sa se imbete cu farmecul acelor mesaje misterioase. Nu se gandea la viitor, nu conta decat ca ce simtea acum si pentru asta merita sa

suporte orice consecinte. El era insurat si nefericit, cu o sotie geloasa, care nu-l intelegea si care-l santaja ca-i ia copilul. Merau intreba in mesaje de copilul lui si el ii povestea cu placere, isi iubea baietelul la nebunie.

Nici ea nu era mai fericita, tot maritata, tot nefericita, dar fara copii. Discutasera despre atatea intimitati, Vladi suferea ca sotia lui il ignora cu buna stiinta, ca dupa ce au facut copilul viata lor intima s-a sfarsit. Si la ea se sfarsise cu Marius, dar nu din cauza unui copil, Marius era fustangiu. Dupa primul an de casatorie isi daduse seama, dar el a plans nopti la rand rugand-o sa-l ierte. Nu stia daca-l iertase, dar erau impreuna si toti ii admirau, pareau fericiti. Casnicia lor era data ca exemplu intre prieteni si colegi. Eiii, daca ar sti ei? Dar ce-ar rezolva daca le-ar spune? Si poate ca nimeni n-ar vrea sa stie adevarul, poate ca vor sa stie ca mai exista si cupluri fericite pe lumea asta, nu numai certuri, discutii si aventuri. Dar ea? Avea acum o aventura sau ce era asta?! E oare nevoie de etichete pentru orice simtire?!

In metrou mai citi o data randurile lui si simti iar valul acela de caldura care culmina cu fiorul minunat, il astepta, stia cand vine, invatase sa-l constientizeze, venea intotdeauna la sfarsitul valului de caldura. Se uita in jurul ei, oare din tot vagonul ala mai era cineva care traia o idila asemanatoare? Pareau morti pe dinauntru, absenti si plictisiti. Poate erau doar obositi? Insa ea, de cand cu Vladi, era plina de energie, cata foarta iti da dragostea?! Dar era dragoste ce simtea ea? Putea fi dragoste daca nu-l vazuse si nu-l atinsese vreodata?!

Ajunsa acasa, puse masa, lasa vasele nespalate, pretextand ca nu e in apele ei si se intinse in pat, sa viseze la Vladi. Visa la prima lor intalnire, la ezitarile ei, la cum el va avea rabdare si o va intelege. Cateodata visul se rupea brusc si parca auzea un strigat de copil, auzea parca strigatul unui baietel : taaatiiii, nu plecaaaaa. Atunci o cuprindea remuscarea, dar se gandea ca Vladi e nefericit acasa si ii trecea. Atunci il mangaia in gand, si plangea usor pe pieptul lui, parca sa-i spele lui toata suferinta ca-si va pierde copilul daca... Visa o viata noua, cu el, visa sa o ia de la capat si de data asta totul o sa fie perfect.

Marius citea un ziar pe canapea, asteptand sa inceapa filmul. Se auzi telefonul:

- Alo, da, e acasa, asteptati numai putin sa vad daca nu a adormit…

- Pe tine… te cauta…….?

- Alo, da, cine e la telefon?

- Sunt eu,Vladi, iarta-ma, dar mi-ai spus ca sotul tau e de serviciu…

- ????……..Mmm…..Mh…Tu?……..

- Nu te supara ca te-am sunat, am vrut sa-ti aud vocea, imi tremura genunchii de emotie, mi-a trebuit ceva curaj sa te sun….

- Nu stiu ce sa zic, m-ai luat si prin surprindere, atipisem, sunt zapacita….

- Nu-i nimic, te-am auzit, mie de-ajuns. O seara placuta, pe maine, Adela… Te iubesc….

Adela ramase cu receptorul in mana, socata in asa masura ca nici nu mai stia ce sa creada….

-Cine era la telefon? Intreba Marius, intrigat. Niciodata nu o sunase vreun barbat necunoscut.

- Aaaa, sotul unei colege, nu se simte bine si l-a rugat pe el sa ma sune sa-i dau adresa medicului Georgescu, ala de la Spitalul Militar.

- Ce-ai Adela? Ti-e rau, tremuri toata, uite ce palida esti? Sa-ti fac niste apa cu zahar sau un ceai, ceva? Sa ma duc la farmacie?

Se ridica, inca tremurand si se duse la bucatarie. Pravalita pe un scaun,

incerca sa intinda mana doar, sa deschida sertarul. Simtea nevoia sa bea o cafea tare. Marius se oferi s-o ajute, dar se vedea clar ca era inca iritat, probabil amana o discutie pentru mai tarziu, cand ea se va simti mai bine.

Isi mai revenise un pic, se duse la baie sa-si faca un dus. Lua cu ea teancul de mesaje pe care le tinea in debara, intr-o cutie de tabla. Le reciti pe

toate, reciti primul mesaj….plangea incet….cat il iubea! Ar fi iesit atunci din casa sa alerge in bratele lui…

Adormi cu el in gand si se trezi fericita: Vladi, mesaje…Nu mai era deloc somnoroasa care mai adormea inca un sfert de ceas dupa ce suna. Acum sarea ca arsa la primele sunete.

Zilelele treceau, masurate in mesaje lungi. Cel putin doua zile pe saptamana erau moarte pentru ea, nu-i ramanea atunci decat visarea…

Intr-o zi se pomeni cu un telefon. Marius ridicase receptorul si raspundea uimit, cifrat parca….Intrigata, Adela ridica al doilea telefon si auzi un glas de femeie scandalizata, vorbind tare, cu o voce puternica.

- Domnule, nu va cunosc ce-i drept, dar pe sotia dumnevoastra o cunosc destul de bine. Corespondeaza cu sotul meu de luni de zile. Pot sa va aduc mesajele lor pe o discheta sau sa ne intalnim sa va dau dosarul lor cu scrisori, ca le-am tras la imprimanta: 547 de mesaje luuungi si siropoase.

- Nu prea inteleg, doamna, vreti sa fiti mai clara?

- Mai clara de atat nu pot sa fiu! Adica sotia dumitale si sotul meu sunt amanti!

- Cuuum? De unde pana unde asa ceva?

- Da, am dovezi, isi scriu ca se iubesc, se plang de noi, adica Vladi de mine, ca nu are viata intima, auzi dumneata, unde au ajuns!? De dumneavoastra spune ca sunteti fustangiu si ca nu mai sunteti romantic. Sunteti un puturos care lasati toata treaba pe ea, asa spune. Cum ii permiteti asa ceva? Eu i-as tage o mama de bataie sa se invete minte! Nu uitati ca e un copil la mijloc si il iubeste pe tatal lui ca pe ochii din cap! Ce-aveti de gand? Faceti ceva! Doar sunteti barbat, cum de nu v-ati dat seama ca sotia dumneavoastra are un amant?

- Doamna, calmati-va, cred ca e o confuzie, sotia mea n-ar face asa ceva, mai ales cand spuneti ca e vorba si de un om insurat, cu copil…

- Nu sunteti dumneavoastra Marius Marculescu? Pe sotia dumneavoastra nu o cheama Adela, nu are ochii verzi si parul lung, negru? Nu arata ca o

viespe cu fuste mini? De unde credeti ca am numarul asta de telefon? Ingrijorata ca sotul meu devenise prea aerian si nu mai manca, nu se mai ocupa de copil, am inceput sa scormonesc. Toate se legau de calculator. De-acolo, din calculator veneau si bucuriile si tristetile lui. Avem un vecin vestit in ale calculatoarelor si i-am platit sa vada ce dihanie o fi in calculatorul nostru, ca eu, pacatele mele, nu ma pricep decat sa-l sterg de praf si sa platesc facturile pentru el. Si vecinul asta mi-a gasit tot, toate mesajele, poza Adelei, telefonul dumneavoastra…alo? Mai sunteti pe fir?

- Da, va ascult, dar nu prea inteleg nimic, noi nu avem calculator…dar stati mai bine sa vorbiti cu Adela, sa lamuriti cu ea….

Adela, palida, mai mult moarta decat vie, nu stia ce sa faca….

- Asteptati un pic pe fir, va rog, e la baie….

Intr-o fractiune de secunda, Adela se decise s-o infrunte. Stia atatea lucruri intime si urate, chiar mizerabile despre ea incat si faptul ca a sunat sa o parasca la Marius era incredibil de josnic…

- Da, doamna, ati inteles gresit, nu suntem deloc amanti, nu ne-am vazut vreodata. Ne-am deschis sufletul si ranile, unul in fata celuilalt. Vladi nu e deloc fericit si nici eu nu pot sa spun ca sunt….Spunand aceasta se uita la Marius, care lasa capul in jos.

- Fericire? Ce spui tu Adela?! Noi aici vorbim de un camin, de un copil, nu de bazaconii! Nu ma intereseaza daca tu si Marius sunteti nefericiti, asta e problema voastra, atat te rog, sa-mi lasi barbatul in pace, e barbatul meu si nu-si va permite sa piarda copilul. Nu faci decat sa-l zapacesti, ca el de acasa n-o sa plece niciodata! Pricepi? L-am luat cu fundul gol, fara scoala, cu mine le-a facut pe toate, tot ce am aici este de la parintii mei. El nu are, de fapt nimic. E un neispravit, daca numai l-ai cunoaste! Stau cu el pentru ca avem acest copil si asta e sfant pentru mine. E slab, e un om slab si neajutorat, fara curaj si fara personalitate.

- Nu mi s-a parut neispravit deloc. Daca-mi permiteti sa inchei discutia aici, s-a mers prea departe. Nu suntem amanti, daca asta va intereseaza!

- Las’ ca stiu eu, mi-a spus vecinul meu ca se poate sa fiti ”amanti virtuali” ce-o mai fi si aia, dar tot amanti sunteti! Nu va scrieti ca va iubiti? Atunci nu e tot aia? Nu-l vad ca se consuma ca o lumanare de cateva luni? Nu insemna asta ca-i indragostit? Te rog foarte mult sa nu- i mai raspunzi la mesaje, chiar daca el iti scrie o suta. Copilul a aflat si el si plange intr-una ca “ne paraseste tati”. Stiu ca nu esti mama, dar daca mai ai un pic de suflet, acolo, lasa-l in pace sa-si vada de viata lui. Vezi-ti de casnicia dumitale, buna-rea, e casnicie. Iubirea asta, indragosteala asta, trece si tot intr-o casnicie te trezesti. Ce, eu cu Vladi nu ne-am iubit? Asa crezi tu?

In fine, n-o sa ma apuc sa-ti povestesc viata mea. Dar am citit ca si tu si Marius v-ati luat din dragoste. Hai, te rog sa-l lasi in pace si vezi-ti de barbatul tau, daca zici ca e fustangiu…Noapte buna! Ah, si poate nu stii, dar a mai avut Vladi ceva aventuri de-astea pe net, tot vecinul m-a ajutat. N-a plecat la nici una, ce te face sa crezi ca tu esti mai grozava decat ele? Si tranti receptorul.

Adela nu manca nimic in seara aia, plangea incetisor. Marius se culca in sufragerie, imbufnat. In fond se bucura acum ca aflase si Marius. Va simti si el exact cum simtea ea de fiecare data cand suspecta ceva. Numai ca ea n-are sa planga ca el pentru iertare. Putea sa si plece, acum nu mai conta nimic.

In trei zile slabise, se trasese la fata si era mereu palida-cenusie. Ochii ei verzi erau umezi tot timpul. Colegilor le spusese ca e mama ei bolnava, sa scape de gura lor.

Inbox-ul se umplea de mesajele lui. Le deschidea, le citea, uneori dadea chiar sa-i raspunda si se razgandea. Era un barbat slab sau invins, din mesajele lui nu mai razbatea decat neputinta si regretul. Pur si simplu nu avea curaj s-o rupa cu femeia asta care-l acoperea ca o caracatita cu tentaculele ei otravitoare! Si ea, ea ar fi facut orice pentru el! Apoi mesajele au inceput sa se rareasca, sa fie mai scurte si mai laconice. Cam pe la Craciun, dupa vreo cateva luni de la incident, ii scrise o felicitare scurta. Din toata iubirea lor, consumata patimas in mesaje kilometrice, nu ramasese decat un laconic:

“La multi ani….” Semnat: Vladimir….un strain…strain?! Il iubise pe Vladi, o fantoma, o fantezie, un vis….Ii era mila de el, in Vladimir era totusi Vladi, cel adevarat. Cu timpul durerea s-a vindecat. Doar ca n-a apucat sa-i spuna vreodata ca-l intelege si ca il va pastra intotdeauna pe Vladi in suflet. In ciuda celor intamplate, fusese sublim cu adevarat. Iubirea lor nu fusese virtuala deloc, ceea ce simtise in adancul fiintei ei fusese cat se poate de real.

Era insarcinata in patru luni si Marius plutea pe langa ea, in culmea fericirii. Intr-un fel si ea, se impacase cu gandul ca primise doua daruri, pe Vladi si acum copilul. Se intreba ce-ar face ea daca barbatul vreunei amante de-a lui Marius ar suna-o si pe ea…Ar fi Marius la fel de slab ca Vladi? Poate ca da…Oricum e a nu l-ar impiedica niciodata sa plece. Marius trebuia sa ramana cu ea nu pentru ca era “legat” de ea sau copil. Dar daca-si va iubi copilul la fel de mult ca Vladi?….

Iubire in inbox, iubire furata, era mai mereu gol inbox-ul ei, Vladi nu-i mai scria…se gandea ca barbatii intotdeauna se vaita amantelor ca sunt nefericiti acasa…Se intreba daca fusese intr-adevar amanta lui Vladi…Acum nu mai regreta nimic. Fusese ce fusese si nu va lasa nimic sa umbreasca atata emotie. Poate ca nici ea nu ar mai divorta acum de Marius, vazand cat il iubeste mogaldeata aia din patut. Poate ca l-a judecat gresit…Inboxul era vesnic gol fara mesajele lui. Ar fi vrut sa-i scrie ca e mamica, sa-i trimita poza fetitei…dar de ce sa-l mai tulbure?!

07(iul). 10. 2000